

Forslag

til

Lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Fremsat den 1. februar 1961 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 67 af 9. marts 1959, som ændret ved lov nr. 77 af 27. februar 1960 og lov nr. 276 af 7. juli 1960, foretages følgende ændringer:

„Af en skalaindkomst på		under		30 000 kr.,	4 200 kr. af		14 pct. af indkomsten	
30 000 kr., men ikke over		50 000 -		100 000 -	8 200 - -		30 000 kr., 20 pct. af resten	
over	50 000	-	-	-	-	-	-	-
-	100 000	-	-	-	-	-	-	-
-	200 000	-	-	-	-	-	-	-
-	400 000	-	-	-	-	-	-	-
-	1 000 000	-	-	-	-	-	-	-
	og derover				285 200	-	-	-

1. I lovens § 9, stk. 2a), ændres „4 000 kr.“ til „4 500 kr.“.

2. Lovens § 9, stk. 2 b), udgår.
Lovens § 9, stk. 2 c), bliver stk. 2 b).

3. Den i lovens § 9, stk. 3, fastsatte skala affattes således:

udgør grundbeløbet:

4. I lovens § 9 a, stk. 3, ændres ordene „§ 9, stk. 2, a)-c)“ til „§ 9, stk. 2, a) og b)“.

5. Lovens § 9 b, stk. 2, affattes således:
„I den indkomst, der efter § 8 skal lægges til grund ved påligning af skat til kommunen, gives hustrufradrag efter de ved statsskattens beregning til enhver tid gældende regler, dog kun såfremt sognerådet træffer beslutning herom. I de sognekommuner, hvor hustrufradrag herefter gives, kan sognerådet tillige beslutte, at det beløb, hvormed hustrufradrag højst skal kunne ydes, fastsættes lavere end det tilsvarende beløb ved statsskattens beregning.“

6. Lovens § 9 b, stk. 3, 1.-4. punktum, affattes således:

„Den herefter fremkomne indkomst beskattes kun, såfremt den for skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles

som familieforsørgere, overstiger 1 800 kr. og for andre skatteydere 1 200 kr. Indkomsten vil i øvrigt for hver enkelt skatteyder efter lejligheden være at nedsætte (forholdsvist ringe indkomster, stor børneflokk, alderdom, sygdom, store tab og uheld i det sidste år) eller forhøje (forholdsvist store indkomster, ringe husstand, særlig stor vinding i det sidste år, særlig heldige driftsforhold). For skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere, kan indkomster mellem 1 800 kr. og 2 000 kr. nedsættes med indtil 90 pct. og indkomster mellem 2 000 kr. og 2 300 kr. med indtil 80 pct. For andre skatteydere kan indkomster mellem 1 200 kr. og 1 300 kr. nedsættes med indtil 90 pct. og indkomster mellem 1 300 kr. og 1 500 kr. med indtil 80 pct. I øvrigt kan nedsættelsen af indkomsten højst udgøre 70 pct. Forhøjelsen af indkomsten kan højst udgøre 50 pct.“

F. t. l. om ændr. af l. vedr. personlig skat til kommunen.

7. I lovens § 9 b, stk. 3, ændres i 6. punktum ordene „børne- og hustrufradrag“ til „hustrufradrag“ og i 7. punktum „1. pkt.“ til „2. pkt.“

§ 2.

Indenrigsministeren bemyndiges til at bekendtgøre lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 67 af 9. marts 1959, som ændret ved lov nr. 77 af 27. februar 1960 og lov nr. 276 af 7. juli 1960, med de ændringer, der er en følge af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 401 af 20. december 1960 om påligningen af indkomst- og formueskat til staten for skatteåret 1961-62, jfr. lovbekendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960, er der med henblik på en forenkling af de gældende regler om børnefradrag og børnetilskud foretaget en ophævelse af reglen om de særlige fradrag, der hidtil er blevet ydet forsørgere med børn ved beregning af indkomstskat til staten. Ved nærværende lovforslag foreslås kommuneskattelovens bestemmelser om børnefradrag ved kommuneskattens beregning ligeledes ophævet. Det er hensigten i forslaget til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1961-62 at foreslå de hidtidige børnefradrag og børnetilskud erstattet med ensartede børnetilskud, der ydes uden hensyntagen til indkomstens størrelse.

Ved nærværende lovforslag foreslås det endvidere at forhøje det ved beregningen af kommuneskatten for forsørgere gældende personfradrag, ligesom der foreslås ændringer i den for hovedstadsområdet gældende rateskala.

Endelig er der foreslået visse ændringer i reglerne om nedsættelse af indkomsterne efter lejligheden i de sognekommuner, der ikke beregner kommunal indkomstskat med fælles beskatningsprocent, samt foreslået indført bestemmelser om, at indkomster under en vis størrelse ikke kan beskattes i de nævnte kommuner.

Forinden de foreslåede ændringer omtales nærmere, vil der i det følgende blive givet en kort redegørelse for de gældende tre kommunale beskatningssystemer.

§ 3.

Loven finder anvendelse fra og med skatteåret 1961-62.

Stk. 2. I sognekommuner, hvor sognerådet i medfør af lov vedrørende personlig skat til kommunen § 9 b, stk. 1, beregner kommunal indkomstskat med fælles beskatningsprocent og i skatteåret 1960-61 har benyttet personfradrag på 4 000 kr. for skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere, kan sognerådet — uanset bestemmelsen i nærværende lovs § 1, punkt 1, — beslutte fortsat at anvende samme personfradrag for sådanne skatteydere.

I hovedstadsområdet beregnes kommuneskatten på grundlag af en i loven fastsat progressiv rateskala. Forinden beregningen foretages, nedsættes de skattepligtige indkomster med et personfradrag, der udgør 4 000 kr. for forsørgere og 2 500 kr. for ikke-forsørgere, samt hustru- og børnefradrag efter de ved statsskattens beregning gældende regler. Af det på grundlag af rateskalaen udfundne grundbeløb beregnes kommuneskatten med en for alle kommunens skatteydere fælles procent (udskrivningsprocenten).

I købstadkommunerne, visse omegnskommuner til disse samt i større bymæssige sognekommuner beregnes kommuneskatten med en for alle kommunens skatteydere fælles beskatningsprocent af indkomsten, efter at denne er reduceret med de samme fradrag — personfradrag på 4 000 kr. og 2 500 kr. samt børne- og hustrufradrag efter statens regler — som fastsat for hovedstadsområdet. I de mindste købstæder samt omegnskommunerne til disse kan kommunalbestyrelsen — for ét skatteår ad gangen — bestemme, at personfradraget kun skal udgøre 3 000 kr. for forsørgere og 2 000 kr. for andre skatteydere, ligesom kommunalbestyrelsen i de kommuner, der i fremtiden bliver pligtige at beregne skatten med fælles beskatningsprocent, for det 1. skatteår kan anvende de nævnte lavere personfradrag.

I de øvrige sognekommuner kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om, at kommuneskatten skal udskrives med fælles beskatningsprocent som i købstæderne. Træffes sådan beslutning, gives der ligeledes personfradrag på 4 000 kr. og 2 500 kr.

for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere, idet sognerådet dog kan vedtage at anvende de ovenfor nævnte lavere personfradrag. Træffes der ikke beslutning om anvendelse af fælles beskatningsprocent, beregnes opholdsskattesystemet med kommunens ligningsprocent, der er fælles for alle kommunens skatteydere. Før ligningsprocenten anvendes på de statsskattepligtige indkomster, skal disse reduceres med børne- samt eventuelt hustrufradrag og herefter forhøjes eller nedsættes efter lejligheden. Reglen om børne- og hustrufradrag svarer gennemgående til de regler for børne- og hustrufradrag, der er gældende for statsskatteligningen; men kommunen har en vis frihed på dette område, idet der kan anvendes lavere fradrag end fastsat i statsskatte Lovgivningen, for børnefradragets vedkommende dog ikke under 200 kr. for hvert barn, ligesom anvendelse af hustrufradrag helt kan undlades.

Som en følge af ophævelsen af bestemmelsen om børnefradrag ved statsskattes beregning *foreslås kommuneskattelovens regler om børnefradrag ophævet*. Afskaffelsen af børnefradragene vil for hver kommune forøge det samlede beskatningsgrundlag. Beskatningsgrundlaget vil blive forøget mest i de kommuner, der benytter samme børnefradrag som ved statsskattes beregning. Det vil først og fremmest sige kommunerne i hovedstadsområdet og kommuner, der udskriver med fælles beskatningsprocent. I konsekvens heraf *foreslås det i disse kommuner for forsørgere gældende personfradrag, der udgør 4 000 kr., forhøjet til 4 500 kr.* Der foreslås ingen ændring af personfradraget på 2 500 kr. for ikke-forsørgere.

Den foran omtalte adgang for kommunalbestyrelserne i de mindste købstæder og omegnskommunerne til disse samt i de sognekommuner, der frivilligt er overgået til anvendelse af systemet med udskrivning med fælles beskatningsprocent, til at bestemme, at personfradragene kun skal udgøre 3 000 kr. for forsørgere og 2 000 kr. for andre skatteydere, berøres ikke af nærværende forslag. I en overgangsbestemmelse foreslås der givet de kommuner, der allerede frivilligt er overgået til at udskrive med fælles beskatningsprocent og i skatteåret 1960-61 har benyttet personfradrag for forsørgere på 4 000 kr., adgang til fortsat at benytte personfradrag af denne størrelse. Der henvises nærmere herom til bemærkningerne nedenfor til § 3.

I forbindelse med afskaffelsen af børnefradragene *foreslås det endvidere at ændre den for hovedstadsområdet gældende progressive rateskala* således, at det første trin på skalaen forhøjes fra 20 000

kr. til 30 000 kr., hvorefter progressionen alene vil ramme indtægter over denne grænse.

I de sognekommuner, der ikke anvender det ny beskatningssystem med personfradrag og fælles beskatningsprocent, skal der, forinden ligningsprocenten anvendes på de enkelte indkomster, foretages en forhøjelse eller nedsættelse af disse efter lejligheden. Som omstændigheder, der kan tilsiige forhøjelse, nævner loven store indkomster, ringe husstand, særlig stor vinding i det sidste år, særlig heldige driftsforhold, ligesom loven som eksempler på omstændigheder, der kan indicere nedsættelse, nævner forholdsvis ringe indkomster, stor børneflokk, alderdom, sygdom, store tab og uheld i det sidste år. Da forhøjelsen og nedsættelsen som hovedregel skal være den samme for skattepligtige med tilsvarende indkomster, foretages forhøjelse og nedsættelse i mange kommuner efter ensartede regler på grundlag af en af kommunalbestyrelsen fastsat ligningsskala. Forhøjelsen kan ifølge loven højst udgøre 50 pct. af indkomsten og nedsættelsen højst 70 pct. Indkomster mellem 1 300 kr. og 1 500 kr. kan dog nedsættes med indtil 80 pct. og indkomster mellem 1 200 kr. og 1 300 kr. med indtil 90 pct., ligesom indtægter på 1 200 kr. og derunder efter sognerådets skøn helt kan fritages for skatteydelse.

I disse kommuner er små indtægter ikke automatisk fritaget for kommuneskat, men det er overladt til sognerådernes egen afgørelse, hvorvidt de små indkomster skal fritages helt eller delvis. Da det imidlertid må anses for rimeligt, at de mindste indtægter sikres fuld skattefritagelse, og da også disse kommuner får forøget beskatningsgrundlag gennem børnefradragenes bortfald, *foreslås det at indføre en ordning, hvorefter indtægter under en vis grænse ligesom i byerne obligatorisk helt fritages for skatteydelse*. En sådan grænse foreslås sat ved 1 800 kr. for forsørgere og 1 200 kr. for ikke-forsørgere. Den foreslåede bestemmelse afviger imidlertid fra personfradragreglerne i byerne derved, at medens personfradraget i byerne gives i alle indtægter og reducerer den indkomst, på hvilken beskatningsprocenten anvendes, bevirker den foreslåede obligatoriske fritagelsesregel i sognekommunerne blot, at indtægter, der ligger under grænsen, helt er fritaget for skatteydelse. Indtægter, der ligger over grænsen, bliver som hidtil genstand for nedsættelse og forhøjelse efter lejligheden. Den foreslåede regel vil formentlig i sig selv være uden væsentlig betydning for de pågældende kommuners økonomi.

I kommuner, hvor der kun gives nedsættelser efter lejligheden på forholdsvis lave indkomstrin, vil de foreslåede regler om obligatorisk fritagelse

kunne føre til en temmelig hård marginalbeskatning for de små indkomster, hvilket antagelig vil medføre, at mange sognekommuner vil ændre deres ligningsskalaer. Dette vil muligvis — selv med børnefradragenes bortfald — kunne bevirke en forøgelse af ligningsprocenterne.

Med hensyn til de økonomiske virkninger af forslagene om forhøjelse af personfradraget og ændringen af hovedstadsområdets rateskala henvises til bilag 1-4.

I bilag 1-2 er angivet de forskydninger, der ville være sket for forsørgere uden børn og ikke-forsørgere på forskellige indtægtsstrin i København og Hvidovre i skatteåret 1960-61 ved børnefradragenes bortfald og ved den foreslåede forhøjelse af personfradraget fra 4 000 kr. til 4 500 kr. for forsørgere samt ved den foreslåede ændring af den for disse kommuner gældende rateskala. Forneden på tabellerne er anført de gældende udskrivningsprocenter samt de udskrivningsprocenter, der ville have været gældende i skatteåret 1960-61, såfremt børnefradragene var faldet væk, og personfradraget og rateskalaen i forbindelse hermed havde været ændret som foreslået.

I bilag 3 og 4 er angivet de forskydninger, der ville være sket for forsørgere uden børn og ikke-forsørgere på forskellige indkomstrin i Thisted og Nørresundby kommuner i skatteåret 1960-61 under forudsætning af børnefradragenes bortfald og den foreslåede forhøjelse af personfradraget fra 4 000 kr. til 4 500 kr. for forsørgere. Forneden på tabellerne er på samme måde som for hovedstadskommunernes vedkommende anført de gældende beskatningsprocenter for skatteåret 1960-61 og de beskatningsprocenter, der i dette skatteår ville have været gældende ved børnefradragenes bortfald og ved den foreslåede forhøjelse af personfradraget.

Der er ikke foretaget beregninger over forskydningerne for forsørgere med børn, idet der ved sådanne beregninger tillige skal tages hensyn til den forøgelse af børnetilskudene, der vil blive foreslået foretaget ved udskrivningsloven, samt de forskydninger, der i forbindelse hermed vil blive foreslået med hensyn til udskrivningen af statsindkomstskaat.

Der er ikke i beregningerne taget hensyn til de forskydninger i den kommunale indkomstbeskatning, der vil være en følge af de under 12. januar 1961 fremsatte lovforslag vedrørende omlægning af den kommunale ejendomsbeskatning og ændring af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne. For Københavns kommunes vedkommende ville disse forslag f. eks. have betydet en nedsættelse af udskrivningsbehovet på 13,6 mill. kr. i skatteåret 1959-60 og antagelig noget mere i skatteåret 1960-61.

Såfremt der var taget hensyn til denne lettelse ved beregningerne i bilag 1, ville der have været noget større skattelettelse for forsørgere og ingen skatteforhøjelser, men nedsættelser for ikke-forsørgere.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Ad § 1.

Til pkt. 1.

Ved denne bestemmelse foreslås de personfradrag, der nu foretages i den indkomst, der skal lægges til grund ved påligning af skat til kommunen, forhøjet fra 4 000 kr. til 4 500 kr. for skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere.

Til pkt. 2.

Bestemmelserne i lovens § 9, stk. 2 b, der foreslås ophævet, indeholder regler om børnefradrag.

Til pkt. 3.

Ændringen af rateskalaen for hovedstadsområdet bevirker, at skalaindkomster op til 30 000 kr. beskattes med samme procent.

Der henvises i det hele til de indledende bemærkninger.

Til pkt. 4, 5 og 7.

Disse bestemmelser indeholder alene redaktionelle ændringer i kommuneskatteloven, i det væsentlige sådanne, der følger af børnefradragenes bortfald.

Til pkt. 6.

Som anført i de indledende bemærkninger foreslås det at indføre en obligatorisk skattefritagelse for de mindste indtægter også i de kommuner, der ligner efter lejligheden. For at undgå, at beskatningen af indkomster, der ligger lige over minimumsgrænserne, bliver urimelig hård, foreslås disse grænser i lighed med de gældende bestemmelser suppleret med regler om, at sognerådet for så vidt angår forsørgere kan nedsætte indkomster mellem 1 800 kr. og 2 000 kr. med indtil 90 pct. og indkomster mellem 2 000 kr. og 2 300 kr. med indtil 80 pct., ligesom sognerådet for så vidt angår ikke-forsørgere — ganske svarende til, hvad der nu gælder for alle skatteydere — kan nedsætte indkomster mellem 1 200 kr. og 1 300 kr. med indtil 90 pct. og indkomster mellem 1 300 kr. og 1 500 kr. med indtil 80 pct.

Ad § 3.

Da ophævelsen af statsskattereglerne om børnefradrag har virkning fra og med skatteåret 1961-62, foreslås også nærværende forslag sat i kraft fra og med dette skatteår.

For at modvirke, at de kommuner, for hvilke beskatningssystemet med fælles procent ikke er obligatorisk, men som allerede — med virkning senest for skatteåret 1960-61 — frivilligt er overgået hertil og benytter det nugældende maksimale personfradrag for forsørgere på 4 000 kr., som følge

af forhøjelsen af dette fradrag går over til at anvende lovens minimumsfradrag, foreslås det at indrømme disse kommuner adgang til at blive stående ved de nugældende maksimale fradrag. Den foreslåede bestemmelse har betydning for ca. 20 kommuner.

Bilag I.

Forskydninger i kommunal indkomstskat i København ifølge forslag.

Forsørgere uden børn.

Skattepligtig indkomst	Kommunal indkomstskat		Nedsættelse eller forhøjelse (÷) ifølge forslag (2) ÷ (3)
	ifølge gældende regler 1960/61 ¹⁾	ifølge forslag ²⁾	
(1)	(2)	(3)	(4)
kr.	kr.	kr.	kr.
4 050	6	0	6
4 550	69	6	63
6 000	251	190	61
8 000	501	444	57
10 000	752	697	55
12 000	1 002	950	52
15 000	1 378	1 330	48
20 000	2 005	1 964	41
30 000	3 580	3 231	349
50 000	7 160	6 607	553
100 000	16 933	16 480	453
200 000	38 342	38 119	223
400 000	88 319	88 636	÷ 317

Ikke-forsørgere.

kr.	kr.	kr.	kr.
2 550	6	6	0
4 000	188	190	÷ 2
6 000	439	444	÷ 5
8 000	689	697	÷ 8
10 000	940	950	÷ 10
12 000	1 190	1 204	÷ 14
15 000	1 566	1 584	÷ 18
20 000	2 193	2 217	÷ 24
30 000	3 849	3 484	365
50 000	7 429	6 969	460
100 000	17 229	16 878	351

1) Udskrivningsprocent: 89,5.

2) — : 90,5.

Bilag 2.

Forskydninger i kommunal indkomstskat i Hvidovre ifølge forslag.

Forsørgere uden børn.

Skattepligtig indkomst	Kommunal indkomstskat		Nedsættelse ifølge forslag (2) ÷ (3)
	ifølge gældende regler 1960/61 ¹⁾	ifølge forslag ²⁾	
(1)	(2)	(3)	(4)
kr.	kr.	kr.	kr.
4 050	7	0	7
4 550	77	7	70
6 000	280	209	71
8 000	560	487	73
10 000	840	765	75
12 000	1 120	1 044	76
15 000	1 540	1 461	79
20 000	2 240	2 157	83
30 000	4 000	3 549	451
50 000	8 000	7 256	744
100 000	18 920	18 101	819
200 000	42 840	41 867	973
400 000	98 680	97 352	1 328

Ikke-forsørgere.

kr.	kr.	kr.	kr.
2 550	7	7	0
4 000	210	209	1
6 000	490	487	3
8 000	770	765	5
10 000	1 050	1 044	6
12 000	1 330	1 322	8
15 000	1 750	1 740	10
20 000	2 450	2 435	15
30 000	4 300	3 827	473
50 000	8 300	7 654	646
100 000	19 250	18 538	712

¹⁾ Udskrivningsprocent: 100,0.

²⁾ — : 99,4.

Bilag 3.**Forskydninger i kommunal indkomstskat i Thisted ifølge forslag.***Forsørgere uden børn.*

Skattepligtig indkomst	Kommunal indkomstskat		Nedsættelse ifølge forslag (2) ÷ (3)
	ifølge gældende regler 1960/61 ¹⁾	ifølge forslag ²⁾	
(1)	(2)	(3)	(4)
kr.	kr.	kr.	kr.
4 050	11	0	11
4 550	120	11	109
6 000	436	323	113
8 000	872	753	119
10 000	1 308	1 183	125
12 000	1 744	1 613	131
15 000	2 398	2 258	140
20 000	3 488	3 333	155
30 000	5 668	5 483	185
50 000	10 028	9 783	245
100 000	20 928	20 533	395

Ikke-forsørgere.

kr.	kr.	kr.	kr.
2 550	11	11	0
4 000	327	323	4
6 000	763	753	10
8 000	1 199	1 183	16
10 000	1 635	1 613	22
12 000	2 071	2 043	28
15 000	2 725	2 688	37
20 000	3 815	3 763	52
30 000	5 995	5 913	82
50 000	10 355	10 213	142
100 000	21 255	20 963	292

1) Beskatningsprocent: 21,8.

2) — : 21,5.

Bilag 4.

Forskydninger i kommunal indkomstskat i Nørresundby ifølge forslag.

Forsørgere uden børn.

Skattepligtig indkomst	Kommunal indkomstskat		Nedsættelse ifølge forslag (2) ÷ (3)
	ifølge gældende regler 1960/61 ¹⁾	ifølge forslag ²⁾	
(1)	(2)	(3)	(4)
kr.	kr.	kr.	kr.
4 050	7	0	7
4 550	79	7	72
6 000	288	215	73
8 000	576	501	75
10 000	864	787	77
12 000	1 152	1 073	79
15 000	1 584	1 502	82
20 000	2 304	2 217	87
30 000	3 744	3 647	97
50 000	6 624	6 507	117
100 000	13 824	13 657	167

Ikke-forsørgere.

kr.	kr.	kr.	kr.
2 550	7	7	0
4 000	216	215	1
6 000	504	501	3
8 000	792	787	5
10 000	1 080	1 073	7
12 000	1 368	1 359	9
15 000	1 800	1 788	12
20 000	2 520	2 503	17
30 000	3 960	3 933	27
50 000	6 840	6 793	47
100 000	14 040	13 943	97

1) Beskatningsprocent: 14,4.

2) — : 14,3.